בס"ד

פרשת ראה
אויסגאבע # 30

אינדערהיים

דערגרייכט מיין ציל (גאול)

מ. פעדער

די זון, די לבנה, מיט די שטערנס
ג. פעקעטע

רעספי
זכור בונדלער

אינדערהיים

9

12

בס"ד
ראה
תשפ"ו
נומער 30

ראדאקציע:
ש. טראכטער
ג. פעקעטע
ח. פ. וועבערמאן
ש. ל. פליישמאן
ח. שטיינבערג
ל. וועבערמאן
ל. סאקס
מ. פאפנהיים
ל. לב
מ. סופר
מ. פעדער

845.379.1161
136 Huschke Rd
Hurleyville NY 12747
Inderheim@bletelmagazine.com
Kinderheim@bletelmagazine.com

קול ברסלב:
212.444.9191
אידישע שטוב:
212.444.9169

בעזרת השם יתברך
בית פיגא ברסלב טוט פארשטעלן:
צאר
בן מלך
פ'ן
דיימאנטן
Admission:
$40
Sunday, August 16 2:00 PM | Sunday, August 16 8:00 PM
112 College Road, Building E Loch Sheldrake, NY 12759
For reservations / Ticket Info: 845.803.4697
NO STROLLERS | AGES 8+
dominogrp.com

הער א מעשה

13 איבערגעבן צו משה פון תפילה רופא ל. וועבערמאן 845-662-4083

ס. ב.

קרית ברסלב

1. שכח אייבערשטער אז מיין שוויגער האט חתונה געמאכט. ס'איז געווען אסאך קליינע דעטאלן וואס איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז אלעס זאל זיך אויסארבעטן, און איך האב קלאר געזען ווי דער אייבערשטער האט צוגעהערט מיין תפילה, אז איך זאל קענען אנקומען צו די שמחה רואיג און מסודר.

איין וויכטיגע זאך איז געווען, אז איך האב ברוך השם געהאט א בעיבי, און דער אייבערשטער האט געהאלפן אז דאס קינד איז שוין אלט געווען צוויי וואכן ביי די חתונה. א דאנק דעם האב איך שוין געקענט האבן די איבעריגע קינדער אינדערהיים מסודר, און איך האב שוין געהאט אביסל כוחות צו קענען אלעס מיטהאלטן ביי די חתונה.

2. אזוי אויך האב איך געבעטן דעם אייבערשטן אז יעדער זאל האבן שיינע קליידער אנצוטון. דער אייבערשטער האט מיר ממש ארייגעשיקט א הערליכע גאון (gown) פאר מיין מיידל, און פאר מיין אינגל האב איך נאך געדארפט צוקויפן א שאל וואס זאל זיין פונקט די ריכטיגע קאליר. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל קענען אנקומען אין סטאר עס צו קויפן, שכח אייבערשטער, איך האב עס טאקע געקענט ערלעדיגן.

3. איך האב אויך געבעטן דעם אייבערשטן צו טרעפן א גוטע בעיביסיטער פאר מיין בעיבי. און אויף נאך אסאך קליינע זאכן; שכח אייבערשטער, אלעס איז אזוי שיין אריינגעפאלן אין פלאץ.

פ. רוטה

קרית ברסלב

1. עס איז געווען א גאר פרייליכע חתונה דא ביי אונז אין שטעטל.

מיין פלאן איז געווען סך הכל אריינצוכאפן א מזל טוב און גלייך צוריקצולויפן אהיים צו מיין בעיבי איך צו קענען געבן עסן. איך האב אפילו נישט מיטגענומען דאס קינד מיט מיר, נאר איך איבערגעלאזט מיט א בעיביסיטער, מיינענדיג אז איך וועל גלייך צוריקקומען.

אבער ווען איך בין אנגעקומען צו די חתונה, איז די שמחה געווען אזוי פרייליך, אז עס האט גארנישט אויסגעזען ווי איינער פלאנט בקרוב אהיימצוגיין. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז איך זאל טרעפן א וועג אהיים,

שכח אייבערשטער, ממש עטליכע מינוט שפעטער האב איך געטראפן א וועג אהיים.

2. איך האב זייער געוואלט אנפילן דאס הויז מיט אלע גוטע עסן. איך האב פשוט נישט געהאט קיין צייט אליין אראפצוגיין אין גראסערי.

האב איך געבעטן דעם אייבערשטן אז איך זאל כאטש קענען מאכן א פאון ארדער.

שכח אייבערשטער, איך האב טאקע מצליח געווען צו מאכן א גוטע פאון ארדער, און דאס הויז איז געווארן פול מיט אלע גוטע עסן.

מ. פעדער

דערגרייכט מיין ציל (גאול)

געוועהן איז עס איין גרינעם דינסטאג ווען דער קעניג האט צוזאמגערופן זיינע דריי זין צו א וויכטיגער זיצונג. די קינדער זענען פלינק געקומען, גרייט צו הערן דעם טאטנס ווערטער.

זיי קומען אריין אינעם פראכטפולן צימער וואס איז געווען באשטימט פאר די פריוואטע זיצונגען פונעם קעניג. דער קעניג זיצט שוין ביים טיש און באטראכט זיי מיט אן ערנסטן פנים. זיי זעצן זיך יעדער אויף זיין באשטימטן פלאץ, נייגעריג צו הערן וואס דער טאטע וויל זיי זאגן.

"מיינע טייערע קינדער," הייבט ער אן מיט אן ערנסטער שטימע, "צי זענט איר מיר געטריי?"

"זיכער טאטע!" רופן זיי אויס.

"איך נויטיג זיך אין ענקער הילף," זעצט ער פאר.

"זיכער," ענטפערן זיי מיט א ברען, "מיר זענען גרייט צו טון אלעס וואס דער טאטע בעט."

אויפן קעניג'ס געזיכט שפרייט זיך אויס א צופרידענער שמייכל. ער ווינקט פארן באדינער, וועלכער קומט און טיילט אויס פאר יעדן קינד א פלענט.

"דאס איז וואס איך בעט פון ענק" ערקלערט דער טאטע, זעענדיג זיינע פארוואונדערטע בליקן. "יעדער פון ענק זאל זיך אפגעבן מיט זיין פלענט, אים באוואסערן און ארייגלייגן הארץ און מח ער זאל קענען שיין וואקסן. אין א חודש ארום וועלן מיר זיך מיטן אייבערשטנ'ס הילף נאכאמאל דא טרעפן און זען די תוצאות פון ענקער ארבעט."

די קינדער גייען ארויס פון די זיצונג עטוואס צומישט, אבער אזוי ווי דאס איז דעם טאטנס ווילן, וועלן זיי עס מיט פרייד אויספירן.

דער יונגסטער פון די קינדער גייט אריין אין זיין צימער און זוכט אויף א גוט פלאץ וואו צו לייגן זיין פלענט, ענדליך מאכט ער אפ עס צו לייגן ביי א

זייטיגע פענסטער, כדי עס זאל האבן די ליכטיגקייט פון די זון אבער נישט געשעדיגט ווערן פון קיין ווינטן. מיט געטריישאפט באוואסערט ער עס טאג-טעגליך און געבט זיך אפ דערמיט מיט זיין גאנצן הארץ.

צוויי וואכן גייען אריבער און ער זעט נישט ווי עפעס רוקט זיך. ער פרובירט צו לייגן דעם פלענט אין א פלאץ וואו עס זענען נישט דא קיין זון-שטראלן, און דערנאך פירט ער עס אריבער צו א פלאץ מיט שטערקערע זון-שטראלן. ער פאלגט פונקטליך אויס אלע אנווייזונגען וואס דער גערטנער פונעם פאלאץ האט אים געגעבן, אבער גארנישט העלפט; קוים אפאר קליינע גראזעלעך וואקסן ארויס.

מען קומט שוין אן צום טאג וואס מען דארף זיך שטעלן פארן טאטן, און פאר זיך זעט ער א ליידיגן פלענט מיט בלויז אפאר קליינע גראזעלעך אינמיטן. דער באדינער קומט זיי שוין רופן צום קעניג.

פארשעמטערהייט שטעלט ער זיך מיט זיין נעבעכדיגן פלענט, און באטראכט זיינע צוויי ברידער. זיין עלטסטער ברודער האלט א פלענט וואס איז הויך באוואקסן מיט הערליכע גרויסע רויטע בלומען, און זיין צווייטער ברודער האלט אויך א הויך באוואקסענעם פלענט אבער עס איז בלויז אנגעפילט מיט צווייגן און בלעטער.

דער טאטע שטייט דארט מיט א שמייכלדיג פנים. "איך בין זייער צופרידן פון ענק" שמייכלט ער צו זיי, "עטץ האט אויסגעפירט מיינע ווערטער פונקט אזוי ווי איך האב געוואלט." דער יונגסטער קינד לאזט אראפ זיינע אויגן מיט בושה.

"אבער טאטע, איך האב דאך נישט מצליח געווען!" ווייזט ער אויף זיין פלענט מיט טרערן אין די אויגן. "איך האב אזוי שטארק געוואלט און אזוי שטארק פרובירט, אבער למעשה האב איך נישט מצליח געווען אויסצופירן דעם טאטנ'ס ווילן."

דער טאטע שמייכלט צו אים א הארציגע שמייכל: "מיין טייער קינד, זיכער האסטו מצליח געווען!" זעענדיג דעם וואונדער ביי זיינע קינדער, ערקלערט ער זיי:

"איך האב ענק געבעטן זיך אפצוגעבן מיטן פלענט, אים באוואסערן, און אריינלייגן דאס הארץ און מוח. איך האב נישט געפאדערט פון ענק אז עס זאל עפעס ארויסוואקסן דערפון. מיין ציל איז געווען צו זען ענקער געטריישאפט צו מיר; איך האב געוואלט זען ווי שטארק ענק זענען מיר געטריי, און ווי שטארק ענק ווילן, בענקען, און פראבירן צו טון מיין ווילן.

די תוצאה ווענדט זיך אין דעם פלאנץ פלענט וואס יעדער איינער האט באקומען. איין פלענט האט די מעגליכקייט ארויסצוגעבן הערליכע בלומען, א צווייטער קען ארויסברענגען בלעטער, און פון א דריטן פלענט קענען נאר ארויסקומען קליינע גראזעלע. נישט דאס מיינט הצלחה, ווייל דאס איז נישט עפעס וואס ווענדט זיך אין ענק.

דאס וואס יעדער פון ענק האט געוואלט, פרובירט, און געטון וואס נאר מעגליך אויסצופירן מיין ווילן - דאס מיינט הצלחה!"

פיל מאל ווען עס קומט צו עבודת השם ווילן מיר זיין מושלם'דיג, און בפרט אונז אידישע מאמעס, ווען עס קומט צו פירן א שטוב, פאדערן מיר פון זיך זייער אסאך. מיר ווילן אז דאס הויז זאל אלעמאל זיין צאמגערוימט, עס זאל יעדן טאג זיין אנגעגרייט א ווארעמע סאפער, די קינדער זאלן שטענדיג גיין שלאפן פרי, מען זאל זיך קענען אפגעבן מיט זיי מיט א רואיגקייט, איך זאל מיך קיינמאל נישט פארלירן, זיך קיינמאל נישט רעגן, און שטענדיג נאר שמייכלען און רעדן שיין.

א טאג וואס מיר האבן זיך פארלוירן, אדער זאכן זענען געגאנגען אנדערש ווי געפלאנט, פילן מיר ווי דער היינטיגער טאג איז א דורכפאל.

אבער דער הייליגער רבי לערנט אונז אז דאס איז נישט אמת. הצלחה מיינט נישט אז אלעס גלאנצט און שיינט און אז אלעס קלאפט - דאס הויז, די קינדער, די וועש, וכדומה.

דאס וואס מיר פרובירן, מיר ווילן זיין גוט, מיר בעטן און האפן, מיר פאלן אדורך און מיר שטעלן זיך צוריק אויף - דאס מיינט הצלחה! דאס איז וואס דער אייבערשטער וויל פון אונז: מיר זאלן נישט אויפגעבן, נאר נאכאמאל פרובירן.

איך דערמאן מיך אין א זאץ וואס איך האב געהערט אלס מיידל פון מיין טיטשער אין סקול:

דו דארפסט נישט אויפטון,
דו דארפסט נישט אפטון,
דו דארפסט נאר - טון.

עס איז אמת אז מיר ווילן אויפטון, אבער אונזער הצלחה איז נישט די תוצאה; ווייל די תוצאה ווענדט זיך ביי יעדע איינע לויט די מתנות וואס זי האט באקומען פונעם אייבערשטן - די כשרונות, נאטורן, און אייגנשאפטן.

אונזער הצלחה באשטייט פון דעם - טוהן, פרובירן, פאלן, און זיך נאכאמאל אויפשטעלן. עס קען זיין אז מיר וועלן נאכאמאל פאלן, אבער ווי דער הייליגער רבי זאגט: "דער געווינער איז דער וואס געבט דעם לעצטן קלאפ".

דאס איז אונזער שיינקייט: דאס ווילן און דאס בענקען, דאס נישט אויפגעבן און נאכאמאל פרובירן - דאס מיינט הצלחה, און נאר אזוי קען מען דערגרייכן.

דאס זעלבע איז אויך ווען עס קומט צום קאמפיין. די ענדגילטיגע תוצאה - וואו איך האב דערגרייכט, צי איך האב גערייטשט מיין גאול אדער נישט, אדער וויפיל געלט איך האב למעשה אריינגעברענגט - נישט דאס מיינט הצלחה.

דאס וואס מיר זענען אלע געווען געטריי, מיר זענען אלע געשטאנען גרייט ארויסצוהעלפן, מיר האבן אלע געוואלט, פרובירט, און געטון וואס אימער מיר האבן נאר געקענט - דאס אליין מיינט הצלחה.

ש. ל. פליישמאן

איפן וועג אהיים

צוזאמען ביים שיעור פארברענג. ווערן בעסער איך בענק. כאטש עפעס איך געדענק.

א טייערע פרי

אראנדזש, אראנדזש, ביסט אן אינטערעסאנטע מין,
קענסט נישט זיין ווי די טענדזשערין,
מיט א שאלאכטס אביסל מער דין?

איך קוק אויף דיר, uneven באר,
"מיס-שעיפט", איין זייט דיק, איין זייט דאר,
קענסט נישט זיין ווי די פרוכט סטאר?

און דו, שטרענגליך געהענגלער טרויבן,
פארוואס ביסטו נישט ווי די קענטעלאופן?
מיינסט מיין צייט טוט עס ערלויבן,
אראפצונעמען באליס איינס ביי איינס אראפקלויבן?

אזא גרויסע קערל האסטו, טשערי,
קענסט נישט זיין ווי די בלובערי?
גרינג, אן קיין קערל, אן קיין worry?

שלמה, פארוואס קענסטו נישט זיין צאמגענומען,
אביסל אזוי ווי דיין ברודער שמעון?
דיין רעכטע און דיין לינקע פאה זאלן שטימען.

איך קוק אויף דיר, מיין חיה דבורה,
ביסט דאך אזא פארשלעפטע סחורה,
קענסט נישט זיין מער פונקטליך ווי צפורה?

אוי, ווי איך וואלט מיר געטון פרייען,
ווען דו וואלסט געווען ווי דיין ברודער חיים,
אפילו א bulb קענסטו נישט אריינדרייען.

וואס גייט פאר מיט דיר, מאטל?
מאכסט פון יעדע זאך אזא בראטל,
קענסט נישט זיין ווי דיין שוועסטער פראדל?

ביי די פרוכט מאך איך נישט קיין פארגלייך,
ביי מיינע קינדער די זעלבע זאך.
א בארעלע האט דער אייבערשטער באשאפן צו זיין א בארעלע,
און אהרעלע האט דער אייבערשטער באשאפן צו זיין אהרעלע.
א פלוימעלע דארף זיין א פלוימעלע,
און שלמה'לע דארף זיין שלמה'לע.

מיר קלויבן זיך נישט אונזער פירה,
אבער די attitude איז אונזער ברירה.

כוחות און תפילה טו איינפלאנצן,
ס'איז גאראנטירט הונדערט פראצענט שאנסן.
"באשעפער, דו האסט מיר געגעבן קינדער פארשידענע,
העלף מיר האבן אויף זיי א בליק א צופרידענע.

איך זאל קוקן אויף יעדנ'ס לעכטיגע חלק,
מיין קינד מוז נישט זיין צו א צווייטן אייניג.
העלף מיר זייערע גוטע נקודות אנערקענען,
זיך פרייען מיט זיי אזוי ווי זיי זענען.

שכח אייבערשטער, שכח טאטע,
געלויבט ביסטו, ברוך אתה,
בורא פרי העץ, בורא פרי האדמה,
שכח פאר מיין יעדע לעכטיגע נשמה."

צו הערן די גאנצע שיעור פונעם ראש ישיבה רופט 212-444-9191 - 212-444-9169

Hemishe Chickpeas

S. LEVY

רעסעפי פונדערהיים

INGREDIENTS

1 bag raw chickpeas
Place in 9x13 bekela. Cover with water and leave to soak over night preferably in fridge.
In morning, drain water then add:
1 tbsp sugar
1 tbsp salt
1/4 tsp baking soda
Boiling water to cover chickpeas.

DIRECTIONS

Cover and bake on 400 for 2 hours.

Line cookie sheet with paper towel then drain chickpeas and place on paper towel.

Sprinkle with black pepper and crushed red pepper flakes if desired. Place in container and cover as soon as possible to retain softness.

זכור בונדלער?!

יא די קענסט עס אליינס מאכן!

לכבוד די שמחה, וואס ס'איז אונז ברוך השם געבוירן געווארן א יונגעלע, לייגן מיר אריין די רעסעפּי פון היימישע זכור בונדלעך. שמחות ביי אייך בעזונטערהייט.

ב"ה מעשה'לעך 5

אנגעקומען!

פון די
'מעשה'לעך
פאר קינדערלעך'
סעריע
ארייַנצוברענגען די
הייליגע ריינע אמונה
און יראת שמים
און די קינדער

קאלערינג ביכל

צו באקומען פאר הפצה
אדער פאר א יחיד
רופט שוין אריין קרן הדפסה
718.387.2691

און נאך וואס וועט ארויסקומען בקרוב בעז"ה

די זון, די לבנה, מיט די שטערנס

די זון איז פארגאנגען אראפ אין א פלאם...

ענדליך האט זיך אויסגעלאזט דעם לאנגן, זומערדיגן, היציגן, שוויציגן טאג. שלאפן גיין... לייגן די קינדער אין בעט אריין... האט זיך פארצויגן אין אפאר שעה אריין.... ס'איז געווען א לאנגע טאג און א לענגערע נאכט.

אט איז שטיל געווארן.

איך כאפ זיך ארויס אויף א קליינע שפאציר, פרובירנדיג צו שעפן פרישע כוחות, שעפן אביסל לופט פון די געשמאקע ווינטל וואס האט שוין אנגעהויבן בלאזן, גרייטענדיג צום הייליגן ראש השנה. א מחיה, מ'קען אביסל אפוואקן דאס טאג, ארויסלאזן די סטרעס, שעפן פרישע כוחות, און גיין א מינוט'קעלע כאפן א שמועס מיט'ן אייבערשטן- אים געבן א -run down פונעם טאג אין די געשעפט ווי מיר זענען שותפים, און זיך לייגן שלאפן מיט אביסל עקסערסייז נאך אויך אריינגעשטופט אינעם טאג.

דאן הער איך עס. א קול.

איך טראכט אז איך חלום; אבער דער חלום ווערט העכער און שטערקער, און איך וועק זיך נישט אויף ביים זיך ציפן, ווייל איך בין דאך קלאר אויף. איך נייג אן אויער, און איך הער, נישט צו ווייט, ביים שכנ'ס טויער טוט זיך א געראטשקע.

וואס גייט פאר?

איך בין נישט דוקא די נייגעריגע סארט, איך בין נישט ממש געגאנגען קוקן, איך האב נאר פשוט באמערקט אז עס קומט פאר דארט א בהלה.

איך בין שוין געווען אויפ'ן וועג

צוריק פון מיין קליינע שפאציר, און ווי נענטער איך האב געוואנדען מיין פוסטריט, איז מיר קלאר געווארן אז דער היינטיגער טאפ-זינגער, זינגט דא ביים שכן'ס הויף.

וואס גייט פאר? וואס איז היינט? וויאזוי קען דאס זיין?

ווען איך בין אנגעקומען הארט נעבן דעם שכן'ס אדרעס, האב איך געזען די מצב וואס שפילט זיך אפ. צענדליגע קארס זענען געווען געפארקט אינדרויסן, און די געיט וואס עפנט זיך אויף צו זייער בעקיארד, האט זיך געהאלטן אין איין עפענען מיט נייע אנקומענדיגע געסט.

איך האב שווער געקענט באהערשן מיין נייגער. וואס איז היינט? איך האב נישט געהערט זיי זאלן מאכן א שמחה, ס'איז דאך א פשוט'ע גרינע מיטוואך.

איך האב זיך געשטעלט אין א זייט און הנאה געהאט פון די קאנצערט וואס איך האב געהערט פון דעם גרויסן, בארימטן, און טאלאנטפולער זינגער.

ווען קומט מיר אויס א געלעגנהייט צו הערן א לייוו זינגער, נישט אויף א מוזיק דיוויים: וויאזוי מ'רופט אן די זאכן וואס שפילן אויף מוזיק, וואס קומען ארויס יעדן טאג מיט נייע נעמען ווייס איך נישט-מ'פלעגט עס אמאל רופן טעיפ רעקארדער.

איך האב הנאה געהאט אפאר מינוט פון די שיינע געזאנג, אויסגעהערט די ניגונים, ארויסגעהערט ווי עכטע לעפלעך און עכטע גאפלעך קלאפן קעגן עכטע טעלערס, און ווי עכטע גלעזלעך פאלן צו דער ערד, מיט פרייליכע לחיים'ס, ציקראכן זיך.

די שמעק פון אלע סארט געשמאקע מאכלים זענען נאכגעשוויומען יעדע פאר מינוט, מיט די געשמאקע ווינטל וואס האט געבלאזן.

ס'איז געווארן שפעט... איך האב געדארפט מאכן מיין וועג אהיים. שפאצירנדיג אהיים די צוויי קורצע גאסן אנצוקומען צו מיין הויז, האב איך באגעגענט א צווייטע פרוי, מיין שכנ'טע. ס'איז מיר געווען שווער צו באהערשן מיין נייגער, און איך האב זיך געלאזט צונאר לייגן און געפרעגט אפענערהייט, "וואס איז היינט די אקעיזשאן? וואס פראוועט מען היינט דארט אויף אזא אויסנאמע פארנעם? די שטיין'ס זענען דאך אזעלכע שטילע איידעלע מענטשן געוועגליך."

"פרעג נישט!" זאגט זי צוריק, שנעל און מיט א קורצע אטעם.

"אזא רחמנות! די עלטערן זענען געג'גט, זיי האבן זיך ארומגעשלאגן

ביי צפון האט מען געפרעגט די צובראכענע עלף יעריג מיידל, וואס א גאנץ סדר נאכט האט זי זיך געפילט אומבאקוועם, ווי אן אומגעוואונטשענע גאסט, וואס זי וויל פאר אפיקומן. אלע זענען שטיל געבליבן צו הערן איר געבעט.

אפאר יאר אויף קאסטעדי, און ענדליך האט דער טאטע באקומען רשות צו האבן די טאכטער מיט זיך- איינמאל אין צוויי וואכן.

פסח איז אויסגעקומען אז דער יונגערמאן האט זיך געטראפן מיט א פראבלעם- וואו זאל ער פראווען די סדר נאכט? ער האט זיין טאכטער טאקע, אן עלף יעריגע גרויסע מיידל, וואס איז שוין אדורכגעגאנגען צופיל פיין און ווייטאג מיטצוטיילן: דער גט פון אירע עלטערן וואס האבן זיך ארומגעשלאגן יארן פאר'ן און נאכ'ן גט."

ס'שטייט אין די גמרא, אז ווען עלטערן גט'ן זיך, וויינט דער מזבח. פרעגט זיך די שאלה, פארוואס פונקט דער מזבח? ווייל דער מזבח זאגט, מ'ברענגט שוין אזויפיל קרבנות אויף מיר, פארוואס זאלן ענק שחט'ן א קינד און דאס ברענגען פאר א קרבן? ווי מיר הערן כסדר פונעם ראש ישיבה, אז קינדער פון געג'ט'ע שטיבער פאלן ליידער אוועק אלס קרבן פון די מחלוקות.

מוהרא"ש זאגט פאר עלטערן זאלן קודם נעמען א גאן און שיסן רח"ל, ווי איידער דורכלייגן די קינדער די פרשה פון זיך גט'ן. (אוודאי דארף יעדער פרעגן דעת תורה).

"צום סוף האט זיך דער יונגערמאן בלית ברירה איינגעלאדנט צו א משפחה מיטגליד, וואו ער האט געפראוועט די סדר נאכט אלס גאסט ביי יענעמ'ס משפחה. א קאפל וואו ס'דא איינער וואס שלינגט, איינער בייגט זיך די קאפ, אבי צו האלטן די שטוב גאנץ".

"ביי צפון האט מען געפרעגט די צובראכענע עלף יעריג מיידל, וואס א גאנץ סדר נאכט האט זי זיך געפילט אומבאקוועם, ווי אן אומגעוואונטשענע גאסט, וואס זי וויל פאר אפיקומן. אלע זענען שטיל געבליבן צו הערן איר געבעט. אן טראכטן, האט זי ארויסגעזאגט איר באגער הויעך און קלאר:

"א בת מצוה פארטי איינס אין די וועלט, א venue וואס איז נאך קיינמאל געווען און וועט קיינמאל זיין!"

דער זייגער רוקט זיך, חצות איז נאנט, און מ'האט מסכים געווען צו איר געבעט.

די משפחה מיטגליד דארט איז דאך א טאפ פארטי פלענער.

"פארשטייסט?" ענדיגט צו מיין שכנ'טע, "היינט איז די בת מצוה פארטי פון די מיידל. די שטיין'ס האבן מסכים געווען מ'זאל ניצן זייער הערליכע פראפערטי, און מ'האט אראפגעברענגט די זון, די לבנה, מיט אלע שטערנס היינט, איר פרובירן פרייליך צו מאכן."

די בעסטע מתנה וואס עלטערן קענען געבן פאר קינדער איז א גאנצע שטוב, א שטוב וואס מען זאגט פאר קינדער וואס צו טון, א שטוב וואס ס'איז דא א פרייליכע לופט, און די עיקר- ווי טאטע און מאמע קוקן זיך אין די אויגן איינער די צווייטע.

דער היים ווערט די בעסטע מתנה. עס איז דא די טאטע- די זון, די מאמע- די לבנה, און די קינדער וואס שיינען און לייכטן ווי שטערן'ס!

"הייליגער באשעפער, העלף אז מיר זאלן קענען פרייליך מאכן אונזערע קינדער מיט די גרעסטע מתנה וואס מ'קען זיי נאר שענקען; טאטי און מאמי האבן זיך ליב, קוקן זיך אין די אויגן, בייגן זיך איין די קאפ איינער פאר'ן אנדערע, נאר פאר'ן אייבערשטנ'ס וועגן. העלף באשעפער אז מיר זאלן קענען פרייליך מאכן אונזער שטוב, אויפציען א דור געזונטע קינדער, מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, קוקן גוטס, זען גוטס, אויסלויבן די קינדער, זיי מחנך זיין, זאגן ניין ווען ס'פעלט אויס, און מאכן א פרייליכע פאזיטיווע לופט צו אטעמען אינדערהיים."

שרייב טישל

טרעף די וועג

הייליגע באשעפער העלף איך זאל קענען פארן צום רבי'ן ראש השנה!

↓

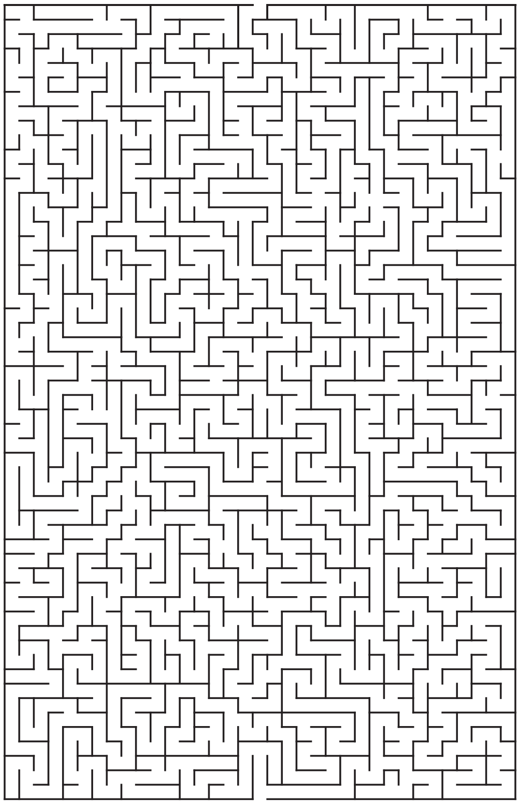

↓

טרעף די ווערטער

פ	ק	ד	י	ז	ג	ע	ב	נ	ל
ז	ב	נ	י	ד	ר	ה	א	ט	ה
י	א	ו	נ	א	י	מ	י	ו	פ
י	ח	ת	פ	ו	ו	י	כ	י	ה
נ	נ	ה	י	נ	ר	י	ו	ד	י
ס	ע	י	ע	ב	א	א	פ	א	י
ט	ב	מ	י	ל	ל	כ	ה	ט	ל
ו	ע	פ	ע	ז	ו	צ	נ	ה	י
נ	מ	ר	ב	י	פ	ו	נ	ל	ג
ל	ו	ק	ע	ד	י	ג	ע	א	ע
ו	ג	ו	מ	צ	א	ע	ה	ט	ר
א	ו	מ	ע	ר	ו	ז	ק	ו	ח
ש	ת	ע	ח	א	ת	א	ד	ב	צ
ת	פ	נ	ר	י	ג	ג	צ	ה	י
ו	ד	ר	מ	כ	ס	ט	ל	א	ס
י	א	ל	ו	י	ל	ו	א	ת	ר
ת	ס	ו	ו	ט	כ	י	ו	א	מ
ח	ג	ר	נ	ט	ה	כ	י	ע	ה
ת	א	נ	ג	א	ז	מ	ד	ג	ל
ז	צ	ז	ת	י	ק	ו	נ	ע	נ
ס	ו	ל	ע	נ	ג	ק	נ	ל	ר

דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און זאגן דעם תיקון הכללי, און געבן א פרוטה לצדקה פאר זיין זכות, "וועל איך מיך לייגן אויף די לענג און אויף די ברייט אים א טובה צו טון, ביי די פיאות וועל איך אים ארויס נעמען פון שאול תחתיות"

(עצתו אמונה מטו"א תשע"ח)

קינדער היים

טרעפליך:

שכח אייבערשטער מיר האבן געקענט גיין נאך געלט ביים קאמפיין

יארצייט:

הרה"ק מ'טאהש זי"ע

דעם רבינ'ס חדר

טרעף צו

פון ווען הייבן אן די ספרד'ישע אידן צו זאגן סליחות?

שאלה און ענטפער פון פאריגע וואך:

וועמען'ס יארצייט איז ה' אב?

דער הייליגער אר"י הקדוש

מילתא דבדיחותא

פיצי מענטש

לכבוד חול המועד איז א איד אמאל געגאנגען כאפן א שפאצירל אויפן דאך פון אן אכציג שטאקיגער וואלקן קראצער אין מאנהעטן, ער איז געווארן פארגאפט זעענדיג די קליינע פיצי מענטשעלעך און פיצי קארעלעך ווי מורישקעס.

נאכן אראפקומען צוריק אויף די גאס טרעפט ער א אידל דארט און ער געבט אים א קלאפ אין רוקן "אה וואס מאכסטו עפעס?" דער איד קוקט אים אן, "מיר קענען זיך פון ערגעץ?" זאגט ער אים "וואס הייסט, איך געדענק נאך ווען דו ביסט געווען אזוי פיצי'...!"

נאך א מזל

נאך א ביטער הייסע טאג פון הונדערט דעגרי רופט זיך אן א איד "נאך א מזל עס האט נישט געשנייט היינט, שטעל דיך פאר איך דארף שארן די שניי אין אזא הייסע וועטער..."

ספר המדות'ל

אֲכִילָה

י. מִי שֶׁנִּזְהָר מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, הוּא נִצּוֹל מֵחַיּוֹת רָעוֹת.

וֶוער עֶס גֶעבְּט זִיךְ אַכְטוּנְג נִישְׁט צוּ עֶסְן זַאכְן וָואס מֶען טָאר נִישְׁט, וֶוערְט גֶערַאטֶעוֶועט פוּן שְׁלֶעכְטֶע חַיּוֹת.

בחידה טובה

1. וועלכע צייט איז עס ווען די גרויסע שטעקן ביי א זייגער איז ביי די 12 און די קליינע שטעקן איז צווישן די 6 און די 7?

2. וועלכע שטיקל ביי תפילת שחרית האט יעדער אינזין? (נישט להלכה, נאר אין פאקט)

חידות און ענטפערס פון פאריגע וואך:

1. ווי שטייט די ווארט יתרו אין שמונה עשרה?

ועל כולם יתברך ו'יתרו'מם

2. ווען קען אויסקומען אז א מענטש מעג נישט עסן קיין מילכיגס און נישט קיין פליישיגס, און ער מעג יא עסן פרווה?

די ערשטע נאכט פון די 9 טעג. אויב ער עסט פארנאכטס פליישיגס. מילכיגס קען ער נישט עסן ווייל ס'איז נאך אין די 6 שעה און פליישיגס קען ער נישט עסן ווייל ס'איז שוין די 9 טעג.

יאָרצייטן פון אב

דער הייליגער

טאהש׳ער רבי

זי״ע

יארצייט:
כ״ט אב

דֶעם קוּמֶענְדִיגְן כ״ט אָב גֶעפַאלְט דִי יָארְצַייט פוּן דֶעם הֵיילִיגְן טָאהֶשֶ׳ער רֶבִּי׳ן, רֶבִּי מְשׁוּלָם פַייש בֶּן רֶבִּי מָרְדְּכַי זי״ע.

הִיטְן דִי אוֹיגְן

דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה זָאגְט אוּנְז כְּסֵדֶר: וִויאַזוֹי קֶען מֶען וֶוערְן אַ גְרוֹיסֶער צַדִיק? וִויאַזוֹי קֶען מֶען אוֹיסְוַואקְסְן אַ עֶרְלִיכֶער אִיד? דוּרְךְ הִיטְן דִי אוֹיגְן! וַוייל אַז מֶען הָאט רֵיינֶע אוֹיגְן הָאט מֶען אַ רֵיינֶע מֹחַ, מֶען קֶען טְרַאכְטְן הֵיילִיגֶע זַאכְן, אוּן מֶען קֶען זוֹכֶה זַיין צוּ פַארְשְׁטֵיין אוּן לִיבּ הָאבְּן דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה.

דֶער טָאהֶשֶ׳ער רֶבִּי זי״ע אִיז גֶעוֶוען זֵייעֶר אָפְּגֶעהִיטְן שׁוֹין פוּן וֶוען עֶר אִיז גֶעוֶוען אַ קְלֵיין אִינְגְל. עֶר הָאט זֵייעֶר שְׁטַארְק גֶעהִיטְן זַיינֶע אוֹיגְן צוּ קוּקְן נָאר אוֹיף הֵיילִיגֶע אוּן עֶרְלִיכֶע זַאכְן

וֶוען עֶר אִיז גֶעוֶוען פִיר יָאר אַלְט, הָאט אִים זַיין הֵיילִיגֶער זֵיידֶע אִים גֶערוּפְן לֶערְנֶען. דֶער זֵיידֶע הָאט גֶעוַוארְט אוּן גֶעוַוארְט, אָבֶער עֶר הָאט גֶעזֶען אַז דֶער יוּנְגֶער פַיישְׁל קוּמְט נִישְׁט אָן. עֶר הָאט זִיךְ זֵייעֶר גֶעוואוּנְדֶערְט אוּן אַרוֹיסְגֶעקוּקְט פוּן פֶענְסְטֶער צוּ זֶען וָואס עֶס טוּט זִיךְ.

עֶר הָאט דַאן גֶעזֶען אַז אוֹיף דִי טְרֶעפּ פוּן זַיין דִירָה זִיצְן עֶטְלִיכֶע מֵיידְלֶעךְ אוּן שְׁמוּעֶסְן. דֶער זֵיידֶע הָאט גְלַייךְ פַארְשְׁטַאנֶען אַז זַיין אֵיינִיקְל – כָאטְשׁ עֶר אִיז אַלְט גֶעוֶוען בְּלוֹיז פִיר יָאר – הָאט נִישְׁט גֶעוָואלְט אַרִיבֶּערְגֵיין צְוִוישְׁן דִי מֵיידְלֶעךְ. עֶר הָאט אֲפִילוּ נִישְׁט אוֹיפְגֶעהוֹיבְּן דִי אוֹיגְן צוּ קוּקְן אוֹיף פְרֶעמְדֶע פְרוֹיעֶן, דֶערִיבֶּער אִיז עֶר גֶעבְּלִיבְּן שְׁטֵיין אוּן נִישְׁט גֶעוואוּסְט וָואס צוּ טוּן.

דֶער זֵיידֶע אִיז דַאן אַרוֹיסְגֶעגַאנְגֶען אוּן מִיט זַיין שְׁטֶעקְן גֶעוואוּנְקֶען פַאר דִי מֵיידְלֶעךְ אַז זֵיי זָאלְן זִיךְ רוּקְן, אוּן אַזוֹי אִיז דֶער אֵיינִיקְל אַרוֹיפְגֶעקוּמֶען.

בַּיי דִי צְוֵויטֶע וֶועלְט מִלְחָמָה

דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי זָאגְט אוּנְז, אַז וֶוער עֶס עֶנְדִיגְט שַׁ״ס צִיט אַרוֹיף אוֹיף זִיךְ אַ צֶלֶם אֱלֹקִים, אַ הֵיילִיגֶע צוּרָה. אַזוֹי הָאט מֶען טַאקֶע גֶעזֶען בַּיים טָאהֶשֶ׳ער רֶבִּי׳ן.

בַּיי דִי צְוֵויטֶע וֶועלְט מִלְחָמָה הָאט דֶער רֶבִּי גֶעלֶערְנְט אוּן גֶעדַאוֶוענְט אוּן אִיז אָנְגֶעגַאנְגֶען מִיט זַיין הֵיילִיגֶע עֲבוֹדָה. וֶוען דִי נַאצִיס ימ״ש הָאבְּן זִיךְ דֶערְוואוּסְט דֶערְפוּן, הָאבְּן זֵיי בַּאשְׁלָאסְן אַז זֵיי וֶועלְן אַרַיינְקוּמֶען אִין זַיין בַּארַאק (דָאס פְּלַאץ וואוּ מֶען אִיז גֶעשְׁלָאפְן) אוּן אִים דָארְט רח״ל הַרְגְ׳עֶנֶען.

דִי שְׁלֶעכְטֶע עֶס-עֶס לַייט זֶענֶען אַרַיינְגֶעקוּמֶען אוּן הָאבְּן אִים גֶעוָואלְט שְׁלֶעכְטְס טוּן, אָבֶער וִוי נָאר זֵיי הָאבְּן גֶעזֶען זַיין הֵיילִיג פָּנִים, הָאבְּן זֵיי זִיךְ אַזוֹי דֶערְשְׁרָאקְן אַז זֵיי זֶענֶען אַנְטְלָאפְן.

זֵיי הָאבְּן שְׁפֶּעטֶער דֶערְצֵיילְט פַאר זֵייעֶר הוֹיפְּט, אַז זֵיי הָאבְּן גֶעזֶען אַז עֶר אִיז נִישְׁט קַיין מֶענְטְשׁ נָאר אַ ״גֶעטְלִיכֶער מַלְאָךְ״, אוּן זֵיי הָאבְּן גֶעהַאט אַ שְׁטַארְקֶע מוֹרָא פוּן אִים.

פוּן יֶענֶעם טָאג אוּן וַוייטֶער הָאבְּן דִי נַאצִיס אִים שׁוֹין נִישְׁט גֶעשְׁטֶערְט וֶוען עֶר אִיז נִישְׁט גֶעקוּמֶען צוּ דִי אַרְבֶּעט.

יֶעדְן אִינְדֶערְפְרִי אִין לַאגֶער אִיז פָארְגֶעקוּמֶען אַן ״אַפֶּעל״; דָאס אִיז גֶעוֶוען אַ סִיסְטֶעם וואוּ יֶעדֶער אִיד הָאט גֶעמוּזְט קוּמֶען סֵיי אִינְדֶערְפְרִי אוּן סֵיי בַּיינַאכְט, כְּדֵי מֶען זָאל קֶענֶען אִיבֶּערְצֵיילְן יֶעדְן מֶענְטְשׁ אוּן זִיכֶער מַאכְן אַז קֵיינֶער אִיז נִישְׁט אַנְטְלָאפְן.

אוֹיבּ אֵיינֶער אִיז נִישְׁט גֶעקוּמֶען צוּם אַפֶּעל אִיז גֶעוֶוען בִּיטֶער; דִי רְשָׁעִים פְלֶעגְן אִים גֵיין זוּכְן, אוּן וֶוען מֶען הָאט אִים גֶעטְרָאפְן אִיז דֶער סוֹף רוֹב מָאל גֶעוֶוען טוֹיט.

דֶער נַאצִי הָאט שׁוֹין גֶעוואוּסְט אַז דֶער אִיד ״מְשׁוּלָם פַייש״ קוּמְט נִישְׁט צוּם אַפֶּעל וַוייל עֶר דַאוֶוענְט, אוּן עֶר הָאט שׁוֹין

אַיינְגֶעזֶען אַז עֶר אִיז אַ הֵיילִיגֶער מֶענְטְשׁ; דֶערִיבֶּער הָאט עֶר אִים נִישְׁט גֶעשְׁטֶערְט.

אֵיין טָאג אִיז דֶער הוֹיפְּט-אָפִיצִיר אָנְגֶעקוּמֶען אוּן עֶר הָאט גֶעצֵיילְט דִי אִידְן. וֶוען עֶר הָאט גֶעזֶען אַז דֶער טָאהשֶׁ'ער רֶבִּי פֶעלְט אוּן עֶר הָאט גֶעהֶערְט אַז עֶר דַאוֶוענְט, אִיז עֶר גֶעוָוארְן וִוילְד. עֶר אִיז אַלֵיין אַרַיינְגֶעלָאפְן אִין בַּארַאק אוּן מִיט רְצִיחָה גֶעשְׁרִיגְן צוּם הֵיילִיגְן צַדִיק אַז עֶר זָאל זִיךְ שׁוֹין שְׁטֶעלְן פַאר אִים. מִיט כַּעַס אוּן רִשְׁעוּת הָאט עֶר אִים אַרוֹיסְגֶעשְׁלֶעפְּט אוּן גֶעשְׁטֶעלְט פַאר אַלֶע מֶענְטְשְׁן, כְּדֵי יֶעדֶער זָאל אִים זֶען.

עֶר הָאט גֶעשְׁרִיגְן צוּ אַלֶע אִידְן: "יֶעצְט וֶועט אִיר זֶען וָואס עֶס פַּאסִירְט מִיט אַ 'זְשִׁיד' (וִוי דִי דַייטְשְׁן פְלֶעגְן רוּפְן אַ אִיד) וָואס פָאלְגְט נִישְׁט, וָואס מֵיינְט אַז מֶען קֶען דָא דַאוֶוענֶען אוּן לֶערְנֶען..."

מִיט אַ כַּעַס הָאט עֶר זִיךְ אַרוֹיפְגֶעזֶעצְט אוֹיף אַ שְׁטַארְקֶע, וִוילְדֶע פֶערְד אוּן גֶעגֶעבְּן אַ שְׁמַייס פַארְן פֶערְד, אַז עֶר זָאל לוֹיפְן גְרָאד אוֹיפְן צַדִיק. עֶר הָאט גֶעהַאט אַ צִיל אִים צוּ הַרְגְ'עֶנֶען.

דֶער פֶערְד הָאט טַאקֶע אָנְגֶעהוֹיבְּן לוֹיפְן גְרָאד צוּם צַדִיק. אוֹיפְן צַדִיק הָאט זִיךְ אָבֶּער נִישְׁט דֶערְקֶענְט קַיין שׁוּם פַּחַד. עֶר שְׁטֵייט מִיט דִי אוֹיגְן צוּם הִימְל אוּן בֶּעט דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן: "בַּאשֶׁעפֶער הִיט מִיךְ, בַּאשֶׁעפֶער רַאטֶעוֶוע מִיךְ!"

אוּן פְּלוּצְלִינְג... יֶעדֶער שְׁטֵייט אַזוֹי דֶערְשְׁרָאקְן... זֵיי וִוילְן נִישְׁט קוּקְן וָואס עֶס גֵייט יֶעצְט פַּאסִירְן מִיט דֶעם צַדִיק... אוּן זֵיי הֶערְן אַ קְרַאךְ!

דָאס פֶערְד הָאט זִיךְ גֶעגֶעבְּן אַ דְרֵיי

יאָרצייט פון

דער הייליגער

טאהש'ער רבי

זי"ע

יארצייט:
כ"ט אב

אויס, און דער רָשָׁע, דער אָפִיצִיר, הָאט אַרָאפְּגֶעטְרַאסְקֶעט אויף דער עֶרְד און זִיךְ צֶעבְּרָאכְן די בֵּיינֶער מִיט גְרוֹיסֶע בּוּשׁוֹת.

אָבֶער דער רָשָׁע איז נִישְׁט פַארְטִיג גֶעוָוארְן; עֶס הָאט אִים נִישְׁט גֶעפַּאסְט דער דוּרְכְפַאל. עֶר הָאט זִיךְ אוֹיפְגֶעשְׁטֶעלְט טְרָאץ זַיינֶע יְסוּרִים און גֶעשְׁרִיגְן מִיט צָארְן: "אִיךְ וֶועל אִים הַרְגְ'עֶנֶען! עֶטְס וֶועטְס זֶען!"

וִוידֶער הָאט עֶר גֶעשְׁמִיסְן דָאס פֶערְד, און נָאכְאַמָאל איז דָאס פֶערְד גֶעלָאפְן צוּם צַדִיק. אָבֶער דָאסְמָאל הָאט דָאס פֶערְד זִיךְ אוֹיסְגֶעדְרֵייט, און עֶר הָאט אַרָאפְּגֶעטְרַאסְקֶעט אִין אַ בַּארְג אַרַיין צוּ זַיין אֵייבִּיגְן סוֹף! כֵּן יֹאבְדוּ כָּל אוֹיְבֶךָ הַשֵּׁם – אַזוֹי זָאל גֶעשֶׁען צוּ אַלֶע רְשָׁעִים און שְׁלֶעכְטֶע גוֹיִם.

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הִיט אוֹיף אִידִישֶׁע קִינְדֶער און אוֹיף זַיינֶע צַדִיקִים, און דִי שְׁלֶעכְטֶע גוֹיִם קֶענֶען אוּנְז נִישְׁט טוּן קַיין שְׁלֶעכְטְס. אַז אַ אִיד וִויל דִינֶען דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן, הֶעלְפְּט מֶען אִים אַרוֹיס פוּן הִימְל.

אוֹתִיוֹת מַאכְן הֵיילִיג

אַ אִיד פוּן שִׁיקַאגָא הָאט דֶערְצֵיילְט וִויאַזוֹי דֶער טָאהשֶׁער רֶבִּי הָאט אִים צוּרִיקְגֶעבְּרֶענְגְט צוּ אֱמוּנָה. אֵיינְמָאל איז עֶר גֶעפָארְן אִינְטֶערְוֶועגְנְס מִיט אַ פְלִיגֶער, און פְּלוּצְלִינְג הָאט אוֹיסְגֶעבְּרָאכְן אַ שְׁטַארְקֶע שְׁטוּרֶעם און דֶער פְלִיגֶער הָאט זִיךְ גֶעמוּזְט אָפְּשְׁטֶעלְן אִין קַאנַאדֶע.

וִוי נָאר דֶער פְלִיגֶער הָאט גֶעלַאנְדֶעט און דֶער אִיד איז אַרוֹיס פוּנֶעם עֶירְפָּארְט, זֶעט עֶר צְוֵויי חֲסִידִישֶׁע אִידְן וַוארְטְן אוֹיף אִים. זֵיי קוּמֶען צוּ צוּ אִים און זָאגְן אִים אַז דֶער טָאהשֶׁער רֶבִּי רוּפְט אִים.

דֶער אִיד איז זֵייעֶר דֶערְשְׁרָאקְן און פַארְוואוּנְדֶערְט גֶעוָוארְן דָאס צוּ הֶערְן, וַוייל קֵיינֶער אוֹיף דֶער וֶועלְט הָאט נִישְׁט גֶעוואוּסְט אַז עֶר גֶעפִינְט זִיךְ דָא, נִיטְאַמָאל זַיין וַוייבּ.

מִיט צִיטֶער איז עֶר גֶעגַאנְגֶען מִיט זֵיי. זֵיי זֶענֶען אַרַיינְגֶעקוּמֶען צוּם טָאהשֶׁער רֶבִּי'ן, און דֶער רֶבִּי הָאט גֶעפְרֶעגְט דֶעם אִיד:

"וָואס פֶעלְט דִיר?"

הָאט דֶער אִיד גֶעזָאגְט: "רֶבִּי, גָארְנִישְׁט פֶעלְט מִיר. אִיךְ בִּין אַ גְרוֹיסֶער דָאקְטֶער, אִיךְ הָאבּ אַסַאךְ גֶעלְט, אוֹיךְ אַ וַוייבּ און קִינְדֶער הָאבּ אִיךְ; עֶס פֶעלְט מִיר גָארְנִישְׁט."

דֶער טָאהשֶׁער רֶבִּי מִיט זַיינֶע הֵיילִיגֶע אוֹיגְן הָאט אַרַיינְגֶעקוּקְט אִין דִי נְשָׁמָה פוּן דֶעם אִיד און אִים וִוידֶער גֶעפְרֶעגְט: "זָאג מִיר, וָואס פֶעלְט דִיר?"

דָאס מָאל הָאט דֶער אִיד אוֹיסְגֶעבְּרָאכְן אִין אַ גֶעוֵויין און דֶערְצֵיילְט, אַז לֶעצְטְנְס הָאט עֶר אָנְגֶעהוֹיבְּן לֶערְנֶען סְפָרִים פוּן פִילָאזָאפְיֶע – וָואס וִוי בַּאקַאנְט בַּיי אוּנְז חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב הָאט דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי גָאר אַסַאךְ גֶערֶעדְט אִיבֶּער דִי סַכָּנָה דֶערְפוּן און אוּנְז אָנְגֶעזָאגְט צוּ שְׁטֵיין וַוייט פוּן דִי סְפָרִים.

דֶער אִיד הָאט דֶערְצֵיילְט אַז זַייט עֶר לֶערְנְט דִי סְפָרִים איז זַיין אֱמוּנָה גָאר שְׁוַואךְ גֶעוָוארְן, און דָאס פֶעלְט אִים... אֱמוּנָה!

דֶער טָאהשֶׁער רֶבִּי הָאט אִים דַאן גֶעגֶעבְּן זַיין סִידוּר און אִים גֶעזָאגְט: "קוּק אַרַיין אִין דִי הֵיילִיגֶע וֶוערְטֶער בִּשְׁעַתְ'ן דַאוֶוענֶען, דִי אוֹתִיוֹת וֶועלְן דִיךְ מְטַהֵר זַיין (הֵיילִיג מַאכְן)."

דֶער אִיד הָאט טַאקֶע אַזוֹי גֶעטוּן און איז גֶעוָוארְן אַ בַּעַל תְּשׁוּבָה.

שְׁפֶּעטֶער איז עֶר אַמָאל גֶעקוּמֶען צוּם טָאהשֶׁער רֶבִּי'ן און עֶר הָאט גֶעוָואלְט צוּרִיקְגֶעבְּן דֶעם סִידוּר, וַוייל עֶר הָאט גֶעשְׁפִּירְט וִוי עֶר איז שׁוֹין אוֹיסְגֶעהֵיילְט פוּן יֶענֶע עֲבֵירָה, אָבֶער דֶער רֶבִּי הָאט אִים גֶעזָאגְט אַז עֶר זָאל דָאס הַאלְטְן; עֶס וֶועט אִים זַיין פַאר אַ שְׁמִירָה.

דִי הֵיילִיגֶע אוֹתִיוֹת מַאכְן הֵיילִיג אַ מֶ ע נְ טְ שׁ.

לָאמִיר בֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אַז מִיר זָאלְן נָאר לֶערְנֶען און דַאוֶוענֶען אַזוֹי וִוי דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי הָאט אוּנְז גֶעלֶערְנְט; דוּרְךְ קוּקְן אִין דִי הֵיילִיגֶע אוֹתִיוֹת וֶועלְן מִיר וֶוערְן גְרוֹיסֶע צַדִיקִים.

זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ.

שיחה אין בילד

טרעף צו וועלכע שיחה פון רבי'ן זערמאנט זיך זעם בילד

ענטפער פון פאריגע וואך: אפילו ווען מ'פאלט אריין אין א בלאטע פון שמוץ, שרייט מען און מע שרייט און מע שרייט!

מִשְׁפַּחַת גְרִיק

שְׁפִּילְן מִיט שְׁכֵנִים

הֶענְדִי דֶערְצֵיילְט

"הֶענְדִי," הָאט מַיין מַאמֶע מִיר גֶעפְרֶעגְט אֵיין טָאג, "דִי וֶועטֶער אִיז אַזוֹי גֶעשְׁמַאק, פַארְוָואס שְׁפִּילְסְטוּ זִיךְ נִישְׁט מִיט דַיינֶע חַבֶרְ'טֶעס?"

"אִיךְ הָאבּ נִישְׁט קֵיין חַבֶרְ'טֶעס," הָאבּ אִיךְ גֶעעֶנְטְפֶערְט.

מַיין מַאמֶע הָאט אוֹיפְגֶעמַאכְט צְוֵויי פַארְוואוּנְדֶערְטֶע אוֹיגְן אוּן גֶעפְרֶעגְט, "וָואס אִיז מִיט רִבְקִי?"

"אָהּ, רִבְקִי אִיז נִישְׁט אִינְדֶערְהֵיים."

"אוּן וָואס אִיז מִיט דִינָה?" הָאט מַיין מַאמֶע וַוייטֶער גֶעפְרֶעגְט.

"אִיךְ וִויל נִישְׁט שְׁפִּילְן מִיט דִינָה," הָאבּ אִיךְ גֶעעֶנְטְפֶערְט.

"דֶעמָאלְטְס גֵיי שְׁפִּיל מִיט אֶסְתִּי קָאהֶן, זִי אִיז נָאר אֵיין יָאר עֶלְטֶער ווִי דִיר."

בִּשְׁעַת מַיין מַאמֶע הָאט גֶערֶעדְט צוּ מִיר, גֶעבְּט זִי אַ קוּק אַרוֹיס פוּן פֶענְסְטֶער אוּן רוּפְט זִיךְ אָן, "קוּק הֶענְדִי, זֵיי אַלֶע שְׁפִּילְן זִיךְ אַזוֹי שֵׁיין דָארְט, קֶענְסְט גֵיין שְׁפִּילְן מִיט זֵיי."

"נֵיין, אִיךְ וִויל נִישְׁט!"

אָבֶער פַארְוָואס נִישְׁט? הָאבּ אִיךְ זִיךְ גֶעוואוּנְדֶערְט שְׁטִילֶערְהֵייט. אִיךְ הָאבּ אֲפִילוּ נִישְׁט גֶעוואוּסְט וָואס צוּ עֶנְטְפֶערְן. אֶפְשָׁר שֶׁעם אִיךְ זִיךְ? פַארְוָואס טְרַאכְט אִיךְ אַז אִיךְ קֶען נָאר שְׁפִּילְן מִיט רִבְקִי?

מַיין מַאמֶע הָאט בַּאמֶערְקְט אַז אִיךְ טְרַאכְט עֶפֶּעס, אוּן מִיר גֶעזָאגְט, "הֶענְדִי! עֶס קֶען זַיין אַז וֶוען מֶען וִויל מַאכְן אַ נֵייעֶ חַבֶרְ'טֶע, אִיז עֶס נִישְׁט בַּאקְוֶועם דִי עֶרְשְׁטֶע פָּאר מָאל וָואס מֶען שְׁפִּילְט. אָבֶער אוֹיבּ דוּ שְׁמֵייכְלְסְט, וֶועט דַיין חַבֶרְ'טֶע צוּרִיק שְׁמֵייכְלֶען. אוֹיבּ דוּ רֶעדְסְט שֵׁיין, וֶועט דַיין חַבֶרְ'טֶע צוּרִיק רֶעדְן שֵׁיין. אָבֶער אוֹיבּ דוּ וֶועסְט סְתַּם שְׁטֵיין אוּן קוּקְן אוֹיף דַיין חַבֶרְ'טֶע, וֶועט זִי נִישְׁט וִויסְן בִּכְלַל אַז דוּ ווִילְסְט שְׁפִּילְן מִיט אִיר. זִי וֵוייסְט נִישְׁט וָואס דוּ טְרַאכְסְט."

"אָבֶער מַאמִי," הָאבּ אִיךְ גֶעזָאגְט, "אִיךְ שֶׁעם זִיךְ אַזוֹי שְׁטַארְק!"

"עֶס קֶען טַאקֶע זַיין, הֶענְדִי, אָבֶער אוֹיבּ מֶען שֶׁעמְט זִיךְ, בְּלַייבְּט מֶען אָן חַבֶרְ'טֶעס."

"הֶענְדִי," הָאט מַיין מַאמֶע וַוייטֶער גֶעזָאגְט, "אֶפְשָׁר הָאסְטוּ אַ גוּטֶע עֵצָה דוּ זָאלְסְט נִישְׁט זַיין אַזוֹי שֶׁעמֶעדִיג?"

שְׁכַּח אֵייבֶּערְשְׁטֶער, אִיךְ לֶערְן

ח. צ. גליק

אִין בֵּית פֵּיגָא, וואוּ מִיר לֶערְנֶען דֶעם הֵיילִיגְן רֶבִּינְ'ס לִימוּדִים. אַוַודַאי הָאבּ אִיךְ אַן עֵצָה צוּ וֶוערְן אוֹיס שֶׁעמֶעדִיג. וִויאַזוֹי הָאבּ אִיךְ נִישְׁט גֶעטְרַאכְט פוּן דֶעם פְּרִיעֶר? אִיךְ בִּין צוּגֶעלָאפְן צוּ דִי פּוּשְׁקֶע אוּן אַרַיינְגֶעלֵייגְט אַ פֶּענִי. דֶערְנָאךְ בִּין אִיךְ גֶעגַאנְגֶען צוּ אַ זַייט אוּן עֶס אוֹיסְגֶעשְׁמוּעֶסְט מִיטְן אֵייבֶּערְשְׁטְן.

"הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער, אִיךְ בִּין אַ שֶׁעמֶעדִיגֶע. וָואס זָאל אִיךְ טוּן? אִיךְ הָאבּ אַזֶעלְכֶע גוּטֶע, וואוֹילֶע שְׁכֵנִים וָואס זֶענֶען אִין מַיין עֶלְטֶער, אָבֶּער אִיךְ שְׁפִּיל זִיךְ נִישְׁט מִיט זֵיי. אִיךְ שֶׁעם זִיךְ פוּן זֵיי. אֶפְשָׁר הָאבּ אִיךְ מוֹרָא וָואס זֵיי וֶועלְן טְרַאכְטְן וֶועגְן מִיר? אִיךְ וֵוייס נִישְׁט פַּארְוָואס, אָבֶּער אִיךְ בֶּעט דִיר אֵייבֶּערְשְׁטֶער, הֶעלְף אִיךְ זָאל זִיךְ נִישְׁט שֶׁעמֶען, אוּן הֶעלְף אִיךְ זָאל נִישְׁט אַזוֹיפִיל טְרַאכְטְן וָואס אַנְדֶערֶע מֶענְטְשְׁן טְרַאכְטְן וֶועגְן מִיר. אִיךְ וִויל שׁוֹין קֶענֶען שְׁפִּילְן מִיט מֶער קִינְדֶער".

דִי מַעֲשֶׂה אִיז גֶעשֶׁען אָנְהֵייבּ זוּמֶער. וָואס טְרַאכְטְן עֶנְק? אִיךְ בִּין גְלַייךְ אַרוֹיסְגֶעלָאפְן שְׁפִּילְן מִיט זֵיי? עֶה? אִיךְ הָאבּ גָארְנִישְׁט אַנְדֶערְשׁ גֶעפִּילְט.

אָבֶּער דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי לֶערְנְט אוּנְז אוֹיס, אַז צוּזַאמֶען מִיט בֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן דַארְף מֶען אוֹיךְ בֶּעטְן פַּאר גֶעדוּלְד.

מֶען דַארְף הָאבְּן גֶעדוּלְד בִּיז דֶער בַּאשֶׁעפֶער הֶעלְפְט. אִיךְ הָאבּ נִישְׁט אוֹיפְגֶעהֶערְט צוּ רֶעדְן אוּן בֶּעטְן דֶעם בַּאשֶׁעפֶער אִיךְ זָאל קֶענֶען שְׁפִּילְן מִיט אַלֶע קִינְדֶער, אוּן נִישְׁט זַיין דִי מֵיידְל וָואס שְׁטֵייט אַ גַאנְצֶע צַייט נֶעבְּן אִיר מַאמֶע.

עֶנְק וֵוייסְן פַּארְוָואס אִיךְ דֶערְצֵייל עֶנְק דִי מַעֲשֶׂה? וַוייל יֶעצְט אִיז שׁוֹין רוֹב זוּמֶער אַרִיבֶּער, אוּן עֶס אִיז גֶעשֶׁען אַ נֵס מִיט מִיר.

שְׁכּ֫חַ אֵייבֶּערְשְׁטֶער, אַז אָנְהֵייבּ וָואךְ הָאבּ אִיךְ פְּלוּצְלִינְג בַּאקוּמֶען כֹּחַ, אוּן אִיךְ בִּין אַרִיבֶּערְגֶעגַאנְגֶען צוּ מַיינֶע חַבֶרְ'טֶעס, אוּן עֶס אִיז גֶעוֶוען פּוּנְקְט וִוי מַיין מַאמֶע הָאט גֶעזָאגְט, וֶוען אִיךְ שְׁפִּיל זִיךְ בְּאַחְדוּת'דִיג אוּן אִיךְ רֶעד שֵׁיין צוּ מַיינֶע חַבֶרְ'טֶעס, שְׁפִּילְן זֵיי אוֹיךְ בְּאַחְדוּת'דִיג אוּן זֵיי רֶעדְן שֵׁיין צוּ מִיר.

שְׁכּ֫חַ אֵייבֶּערְשְׁטֶער אַז אִיךְ הָאבּ אַזֶעלְכֶע גוּטֶע עֶרְלִיכֶע חַבֶרְ'טֶעס וָואס שְׁפִּילְן זִיךְ אַלֶע אִינְאֵיינֶעם.

טרעפליך

טרעף די
פאלגענדע
בילדער

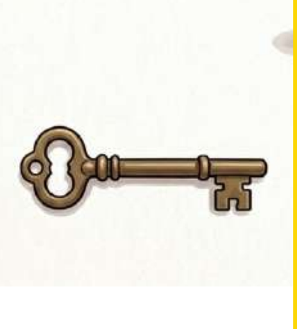

שְׁכּחַ אֵייבֶּערְשְׁטֶער מִיר הָאבְּן גֶעקֶענְט גֵיין נָאךְ גֶעלְט בַּיים קַאמְפֵּיין

געמאלן דורך: **ר. וועבערמאן**

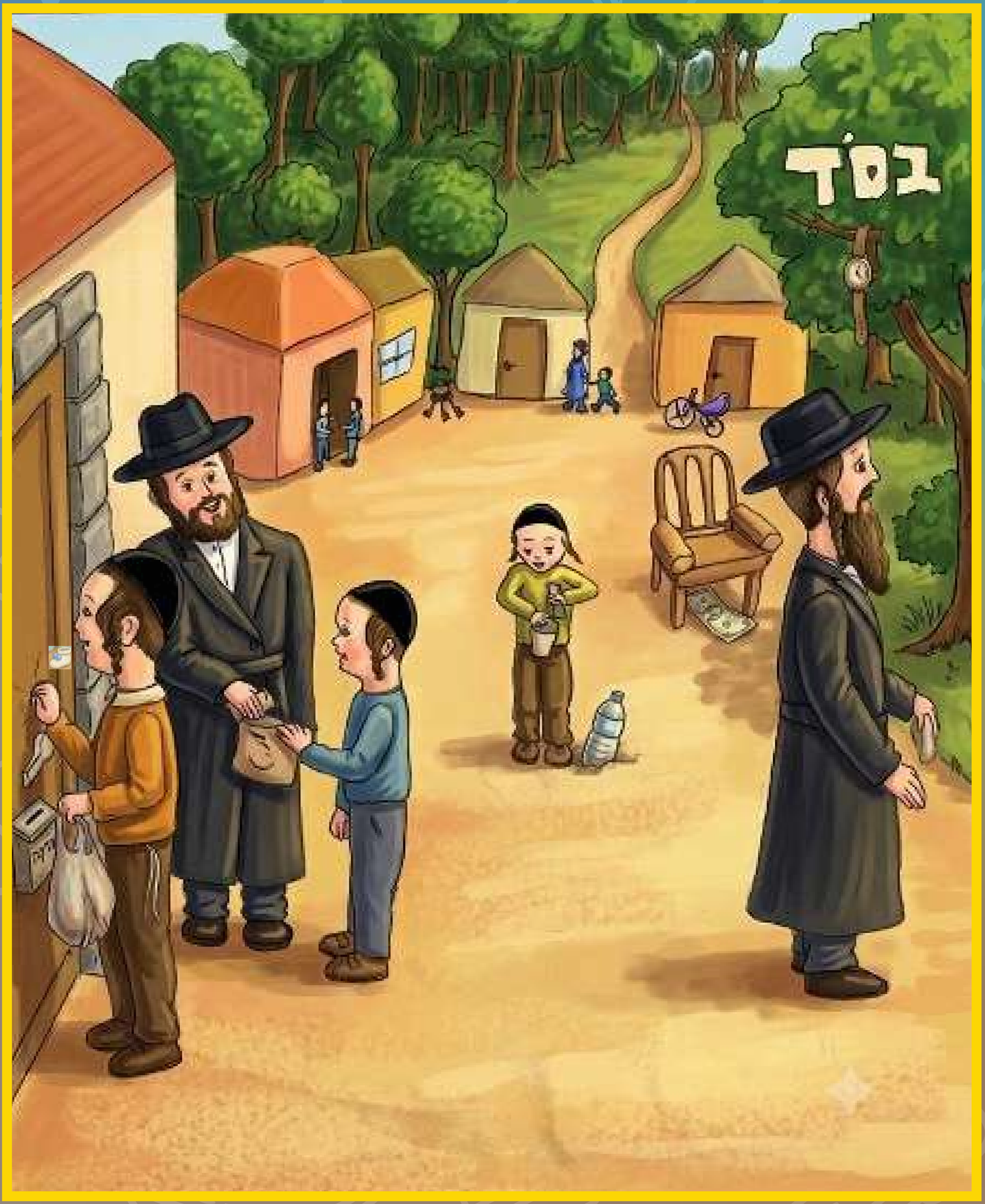

מיט תפלה

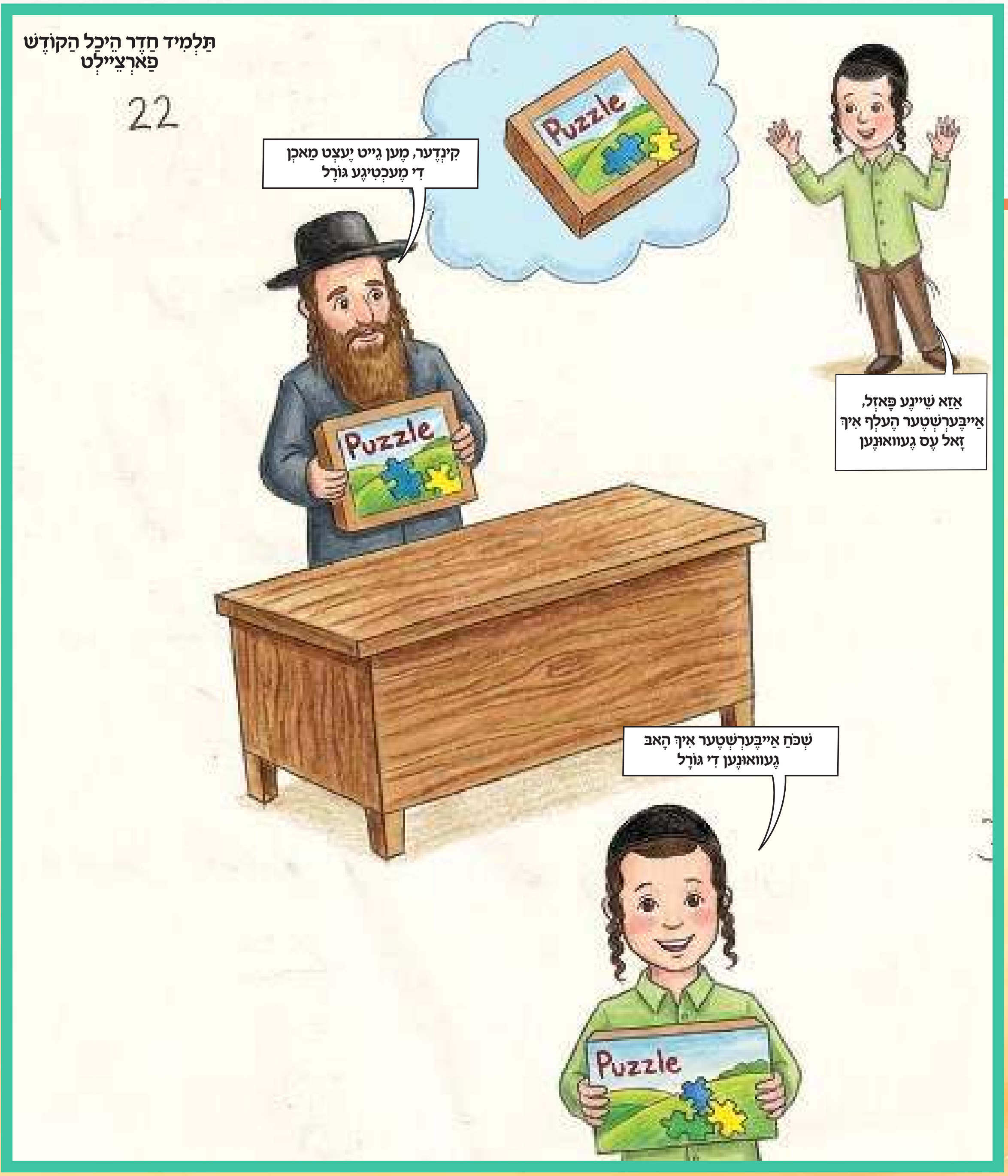

געמאלן דורך: **ח. וועבערמאן**

די מעשה פון תפילה ווערט גענומען פון ״קול ברסלב״ האטליין. לאזט אריין אייער מעשה, און די בעסטע מעשה וועט ווערן געמאלן.

ישראל דוד העסקעל

אונזער הצלחה איז זייערס

מיט הארץ

נשי חיל קאמפיין תשפ"ו

אין א צייט ווען נשי חיל טוט דורכברעכן היסטאריע אין סוקסעס, ווערט אפגעגעבן דעם יישר כח פאר אונזערע געטרייע קאונסלערס פארן ארייגלייגן אזוי פיל כוחות אין אונזער הצלחה. אבער מיט הארץ.

Sury Feldman | Surala Fisch | Miriam Vorst | Gitty Braun | Yenty Weberman | Sarala Heszkel | Gitty Jacobovitch | Devorah S. Appeldorfer | Ruchy Eckstein | Blimy Farkas | Sury Rabinowitz | Shevy Itzkowitz | Sary Fisch | Fraidy Appeldorfer | Devoiry Rubinstein